

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu: 1 lună 1 cor. 70 bani, 1/4 an 5 cor., 1/2 an 10 cor., 1 an 20 cor.
Pentru ducerea la casă cu 30 bani pe lună mai mult.
Pentru monarhie: 1 lună 2 cor. 40 bani, 1/4 an 7 cor., 1/2 an 14 cor., 1 an 28 cor.
Pentru România și străinătate: 1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.
Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

INSERȚIUNILE

Un șir garmond prima-dată 14 bani, a doua-oraă 12 bani a treia-oraă 10 bani.

Redacția și administrația: Strada Poplacei Nr. 15.

Se prenumără la poste și librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Numeri singuratici à 10 bani se vënd în Sibiu: la librăria »Tipografiie«, societate pe acțiuni și la librăria L. Michaelis, Strada Cîsnădiei, 27. — În Alba-Iulia: la librăria Weisz Bernat »la loterie

TRIBUNA

Drepturile noastre.

XIII.

(p.) Sîntem datori încă cu un articol, care se formeze încheierea seriei de articole, foliate sub titlul de sus în coloanele foii noastre și venim să ne achitam de această datorie. Vom resuma deci pe scurt cele espuse în articolele premergătoare.

Avem drepturi firești, primite dela Dumnezeu care cu bun scop ne-a așezat pe aceste plaiuri, anume: dreptul de a rămînde aceea ce sîntem, Români, de a trăi ca Români, și de a ne desvolta ca Români, în toate direcțiunile. Și chiar dacă așa ar fi, cum susțin Maghiarii, că noi am venit în urma lor în țări, această, cea-vece, și dacă am concede noi, nu concede istoria, — drepturile acestea nu ni-le poate contesta nimeni și ni-se poate opri nimeni să cerem să ni-se dea.

Dar' drepturile noastre nu se bazează numai pe legile naturii, și noi nu pe temeiul acestei istorii. Drepturile noastre sînt drepturi istorice, și drepturi avute, cari în urma vitregității timpurilor confiscate și răpite ne-au fost, ear' noi de veacuri le reclamăm și pretindem să ni-se rede.

Sîntem autoctoni în patria noastră; sîntem popor alcătuit de stat; și chiar înainte de a pune Maghiarii mîna pe conducerea statului aveam viața noastră națională, politică, socială și economică. Aceste drepturi le cerem noi! Și pentru a le redobîndi în plină măsură, prețuim sîntem de toate independența noastră națională, conțiplată deocamdată în autonomia Ardealului, primul și cel mai esențial punct din programul nostru național.

Să fim însă bine înțelegi. Autonomia aceasta, independența aceasta națională, nu o pretindem în scopul de a ne separa, de a ne desmembra de către patria mamă, Ungaria; ci numai pentru a ne vedea asigurată pentru totdeauna existența și dezvoltarea noastră națională. Căci un popor numai, dacă singur progresa pe toate terenele, așa poate progresa pe toate terenele, și prin funcționari eșiți din sinul seu. Dacă formează un corp separat și cu titlul independent. Libertatea numai atunci aduce roade binefăcătoare, când e deservită, așa cum noi o înțelegem, pentru că frânturi de libertate, chiar mai multe fiind, nu formează libertatea deplină. Și mai la înțeles deci: vom să avem în stat

rolul ce ne compete ca unui popor de trei milioane, pururea credincioși tronului și statului, rului de a îngrijii noi de soarta noastră, — fără a eși însă din legăturile ce le avem cu statul ungar.

Dorințele acestea le-am adus de nenumărate-ori la cunoștința tronului, și din partea aceasta avem promisiuni, — după-cum am arătat, — că cererile noastre vor fi respectate. Împrejurările au adus însă cu sine, ca dorințele noastre să nu fie împlinite, nici până în ziua de astăzi. Ceea-ce nu înseamnă însă că ele nu vor fi împlinite, atunci când vor pute fi împlinite. Cuvîntul Domnitorului e obligator și pentru urmași, și odată va trebui să fie împlinit. Cu atât mai obligator e însă jurămintul, și noi avem și jurămintul din partea Coroanei, că independența Ardealului va fi totdeauna menținută.

Afară de promisiunile Coroanei, mai avem apoi angajamente, luate din partea Maghiarilor, față de Coroană, că vor ține cont de legitimele noastre dorințe și pretensiuni. Am văzut însă cum s'au ținut Maghiarii de angajamentele luate și cum ne-au șters ochii, — mai mult însă ochii lumii esterne, — cu poita lege, numită despre egală îndreptățire a naționalităților, din care astăzi nu mai există nici o urmă, nici chiar titlul, pentru-că și titlul a fost restălămăcit astfel, că în Ungaria nu sînt naționalități, fiindcă statul ungar nu e compus decât dintr'o singură națiune, din națiunea maghiară.

Pe angajamentele Maghiarilor, chiar dacă la lua altele noue, nu putem da deci nimic. Când sînt în strîmtoare promit tot, — când sînt la larg nu țin nimic.

Promisiunile Coroanei nu sînt însă bune și avem să ne ținem de ele. E vorba de o poliță veche, pe care, cum am spus, Coroana va trebui să o achite, mai curînd sau mai tîrziu.

Până atunci însă?! Nicî o comunitate cu Maghiarii, cari ne-au dovedit că nu sînt oameni de încredere și oameni de cuvînt. Asta are să ne fie losinca. Ori-cît de sinceră să le fie deci dorința, de a ne vedea întrași în parlamentul lor, n'avem să o luăm în seamă. Lupta noastră politică are să fie dusă și mai departe pe cale estraparlamentară, anume: prin presa națională, prin intruniri publice și prin petițiuni, când vor permite și vor cere împrejurările. Pentru-că, cum am zis, dela Maghiari n'avem să cerem nimic. Tot ce delam, avem să cerem dela Coroană, dela factorul cu care am legat contractul social,

întărit prin jurămint sfânt și sancționat cu sângele martirilor căzuți în lupte vitejești pentru apărarea tronului.

Dar' cum astăzi toate armele estraparlamentare ne sînt luate din mîna, — până la o schimbare a situației în favorul nostru, schimbarea situației are să poarte lupta, și ei îi incumbă datoria și pe ea o apasă responsabilitatea de a duce bine înainte, pe calea precisată de înaintașii nostri. Să ne grupăm deci cu toții în jurul presei noastre naționale și dându-i tot springitul trebucios, material și moral, să-i facem posibilă împlinirea misiunii grele, cu care e însărcinată, și la care s'a angajat.

Sibiu, în 17 Sept. n.

Conflictul româno-bulgar.

Se scrie dela București, că guvernul român va publica în curînd o carte verde, în chestia dela erend o zile, în scopul de a arăta întreg istoricul conflictului cu Bulgaria. Cartea va cuprinde toate notele diplomatice schimbate între guvernele noastre, precum și notele trimise cabinetelor străine. Se crede de altcum, că conflictul româno-bulgar e pe cale de a fi aplanat, fiindcă din ambele părți a dorit aplanarea paucică și se fac sforțări pentru ajungerea la acest rezultat. În urma intervenției marilor puteri se zice arna, că guvernul bulgar s'a declarat gata a da în judecată pe unii membri din comitetul revoluționar macedonean, însă numai pe cei mai mici. Cu nici un preț nu poate consimți guvernul bulgar la condamnarea lui Saffaroff, presidentul comitetului, — fiindcă în cazul acesta izbucnirea revoluției în Bulgaria e mai mult ca sigură. Guvernul român, earăși, se crede că se va mulțumi și cu condamnarea celor mai mici din comitetul revoluționar macedonean, va lua însă toate măsurile necesare ca Bulgarii de pe teritoriul român să nu mai poată comite acte ca cele din trecut.

Orașe și sate

chestia maghiarizării numirilor de localități. Rînd pe rînd aduc concluse în consiliile lor comunale, de înțelesul, că unele din orașele lor s'au răstănit cele vechii și istorice, anume: Kronstadt (Brașov), Bistritz (Bistrița), Hermannstadt (Sibiu) și așa mai departe. E supfluu a spune, că presa maghiară face promisiuni de năcaz. Dar cum și comitetele românești tot astfel să se poarte, când

în reprezentanțele lor comunale va fi pusă în discuție chestia, că ee nume să se dea comunei. Veche și istorică românească.

PLANUL LUI BOURGUIGNON, atotputernicul prezident din Bucovina, este, să scoată din reichsrath-ul austriac pe energicul unionist Dr. G. Popovici. După-cum ne spune »Deșteptarea«, și-a ales deja candidații de deputație, tot oameni guvernamentali, setoși de măririi și decorații. Sperăm însă, că poporul român din Bucovina va convinge pe dl Bourguignon, că în țeara sa el e stăpîn și el își alege deputații.

Din Austria. Alegerile pentru parlamentul austriac se vor face în luna Decembrie și Ianuarie. Gazetele din Viena spun, că în Bucovina și Galizia, alegerile pentru curia a patra și a cincia se vor face între 15—24 Decembrie, ear' pentru celelalte curii între 2 și 8 Decembrie. Alegerile se vor face între 8 și 15 Ianuarie 1901.

Dorgatoriul. În Croația a făcut impresie neplăcută dorgatoriul dat în numele Monarhului arhiepiscopului Stadler din Serajevo, pentru cuvintele rostite în chestia încorporării Bosniei și Herțegovinei la Croația. Fizele opoziționale au luat poziție energică în contra acestei împedecări a liberei gândiri și a liberei exprimări de dorințe, și comitariile făcute scrisorilor cu pricina au fost de așa, că procurorul s'a văzut silit se ordoneze confiscarea tuturor ziarelor din Croația, afară de două, cari au publicat scrisoarea fără a-i face comentari. Și asta se numește libertate de presă!

Convocarea congresului național.

Congresul național al bisericii greco-orientale române a fost convocat pe 1/14 Octombrie a. c. la Sibiu. Convocarea s'a făcut prin următorul circular al I. P. S. Sale Metropolitanului Ioan Meșianu:

Nr. 295 Pres. Ioan, din îndurarea lui Dumnezeu Arhiepiscop al bisericii ortodoxe în Transilvania și metropolit al Românilor greco-orientali din Ungaria și Transilvania.

Preasfinșitorilor frați episcopi, venerabililor deputați congresuali, iubitelui cler

și popor din provincia Noastră metropolitană: dar' și milă dela Dumnezeu și salutarea noastră cordială!

Avînd în vedere §§. 151 și 152 din statutul organic, convocăm și prin această declarație de convocare congresul ordin național bisericesc al provinciei Noastre metropolitane la biserica parohială din cetatea Sibiu, pe Dumineca, ce cade în 1/14 Octombrie a. c., la orele 9 înainte de amiază, în care zi după terminarea ritualelor bisericești va urma numai decât deschiderea congresului și se vor începe lucrările congresuale conform regulamentul afacerilor interne.

Dat în reședința Noastră arhiepiscopoescă-metropolitană în Sibiu, la 31 August (13 Septembrie) 1900.

Ioan Meșianu m. p.

Scrisori din Macedonia.

Bitolia, 28 August v.

Acesta este ultimul articol, ce-l scriu în chestiunea situației actuale a școalelor noastre și a îmbunătățirilor, pe cari le-am crezut eficiente ca școalele să fie îndrumate pe calea binelui și a progresului. În espunerea mea, pe cât mi-a fost putință m'am silit să fiu de o imparțialitate dosăvirim și să tratez chestiunile numai din punctul de vedere al interesului general, fără nici o considerație de parte ori de persoană. Departe de mine gândul, însă, de a fi făcut o espunere cănd și de a susține, că părerile mele sînt infailibile și ca atare nu suferă nici o contradicțiune. Am căutat în limita forțelor mele să-mi fac datoria față de neam, espunîndu-mi vederile mele, fruct al unor studii și a experienței de mai mulți ani la fața locului. Următoarele două considerente m'au determinat la aceasta. În primul rînd intențiunea mea a fost să edific opinia publică românească de pretindepnea asupra adevăratei situații a lucrurilor din Macedonia, pentru-că mulți reușitorii prea au abusat de faptul, că Macedonia e departe de România, ca să debiteze neadevăruri sfruntate pe socoteala chestiunii noastre naționale. Trebuia spus odată adevărul întreg și mă hrănesc cu credința, că am isbutit în această privință. Al doilea motiv, care m'a făcut să mă ocup de școala noastră a fost și meditațiunea, că cei din București sînt serios hotărîți să reorganizeze chestia noastră, să remedieze relele de cari suferim și să-i dea o puternic impuls înainte, scoțîndu-o din făgașul în care am de zile să svircolim neputincioasă. M'aș zile pe svin fecit și răsplătit pentru munca mea, dacă și cele espuse de mine vor fi luate în oare-care considerațiune la reformarea școalelor noastre.

Dar' încă un motiv puternic m'a îndemnat să rup tăcerea. Eată care:

FOITA „TRIBUNEI“.

O petiție a lui Avram Iancu.

Mai sептмănile trecute luând parte la o excursie în Vidra-de-sus, am avut prilejul fericit de a cerceta casa natală a lui Avram Iancu. O cunoșteam din chip și când mi-a apărut la cotitura drumului am esclamat spontan »Asta-i-l-!«.

Dar' nu eram deplin dumerit, căci nu vedeam plopii dinaintea casei — plopii sădiți de mîna lui Iancu. Cum am aflat mai tîrziu, plopii nu mai sînt; i-au tăiat și au făcut din ei iaz la moară...

Casa are două încăperi, e în stare bună și e locuită de George Iancu, nepot de văr al fostului prefect al legiunilor gemine.

Stîlpii din ambii sînt creștași și tăiați în multe locuri: vizitătorii, pe șomne, își luau cu sine o țandără din casa lui Iancu, o moaște dela locul sfînt...

Mă gîndeam, oare dacă toți Români ar cerceta această casă, și toți și ar aduce câte o țandără spre scumpă aducerea aminte, ce ar mai rămîna dintr'însa?

Afară s'au mai huetul morii — aceeași moară, care era proprietatea lui Iancu și astăzi fructifică o terțialitate »Asociațiunii«.

nu știu ce judecătorie adresată lui Alexandru Iancu, tatăl eroului, un contract de vindere-cumpărare și alte lucruri de aceeași natură.

Mi-a atras atențiunea însă o petițiune datată din Septembrie 1853 și iscălită de mîna lui Iancu.

Am decopiat-o din cuvînt în cuvînt și cer rîbdarea cetitorului de a reproduce originalul ad litteram.

O simplă cetire nu va fi de ajuns, căci pe lângă ortografia antidiluviană, mai e scrisă petiția și într'o românească imposibilă.

Las să urmeze deci petiția, spre a pute reveni asupra-i după-ce am cetit-o în întregime.

»Inclijt. Căe. Reg. Circuitului Comisariatu de Supra!«.

Eu mai endresnos subscris cu umelita mea rugare endresnescu la face Mariilor Voastre pentru Stareă mea enprîsur de acum, en care me aflu, unde de portarea mea cu entămpleri nu ved lipse aci scrie, fiindcă acele bine știute sînt la Mariile Voastre, căre aca de mîre zsele mie este și pene... cum bolnavia mea, carea au fost... de pe mine, cănd au fost venit... de Enalte Caes R. Majestatea... ratul nostru, că nu m'am potuto... pentru face Enaltiatei Majeste... pentru greă bola mea, pentru... pene acum me aflu en stare... ne putintios, si fere adsutorina... acea nici la lume nicări nu po... ntre oameni, si ne avend nici o... a trudi pentru temeduire la... si pentru scadere celor trebucioși...

reă vieți, fiindcă si Tăta meu din multe neasuri, betegos, si ahietueli, căre de atunția pene acum avut, forte sau cheltuit si serocit: pentru carii praiicu, cu mare plecatuene si umilintie me rogu de Mariilor Voastre, a bine voji pentru partinereă mea cu milostive relatie ferute la Căe. Reg. Enaltiate Gubernetie milostivindue a Supra serei mele, si din Vore căre Cassa ami rendui milostive căet de pacune provisie pentru cinere vietii si temeduire din bolnavia mea că greă si dupe ace dacă moi facee senetos, me voi legedui pe lenge a mea umilite rogore a me aplica, fieste la ce Conditie si slusba dupe vernicie si destoinicia mea la porunca Enaltiatei Rendueli.

Si cu acesta Umilite rogare mea asteptăend eu maengeose si milostive Resolutie, sunt cu mîre plecatiune enchinat.

La C. R. Mariilor Voastre En Vidra desusu 18 dile 7-bre 1853.

Client si sluga umilite Avram Iancu, m. p. advocat.

Rubrul petițiunii este următorul: La Inclijt. Căe. R. Circuitului Comisariatu de Supra asternute rogare cu umilite plecatiune en Abrudbănyu celui si en leantru scrisului.

Acesta e textul.

En ce privește forma, petiția nu este scrisă de mîna lui Iancu, singur iscălitura este a lui. Căt pentru ortografierea limbaj, judecând de pe espresiuni ca »starea mea împrejur« și exprimarea lui a, prin a și ae, probabil va

fi fost scrisă pețiția de vre-un Neamț, sau cel puțin de un oficial de stat. Ceva cultură superioară nu a putut ave autorul pețiției, de oare-ce în întreagă rugarea, abia pune un punct, înșirînd toate argumentele unul după altul în feul de gîndire a caselor inferioare.

În Septembrie 1853 Iancu era deja bolnav, prin urmare responsabilitatea pețiției nu mai poate căde asupra lui. Cinea a compus-o și l'a făcut apoi cumva să o iscălească. Cu atât mai puțin e responsabil Iancu pentru minciuna, în care se spune că nu s'a putut presenta înaintea Domnitorului fiind bolnav.

Despre motivele, ce le-a avut Iancu de a nu se presenta înaintea Majestății Sale când cu călătoria acestuia prin Munții-Apuseni — 1852 — s'a scris și s'a discutat foarte mult. Și nu s'a spus încă ultimul cuvînt la această întrebare, pe care însuși Barjiu o numește »mister«.

Ori-căt de divergente ar fi însă părerile istoricilor nostri, nu s'a aflat nici unul, care să motiveze absența lui Iancu cu — boala. Toți sînt de acord că boala a urmat după visita Monarhului în Munții-Apuseni, și e multă probabilitate în ipoteza acelor istorici ai nostri, cari între visita Monarhului și între boala lui Iancu cearcă a stabili un oare-care nex causal...

(Ipoteza aceasta nu perde nimic din valoarea, ori considerăm părerea, că Iancu n'a voit din capul locului să se presente și pe urmă a avut mustrări de conștiință; ori că ar fi fost aplicat să se prezente la Cămpera înaintea Domnitorului, dar' în urma purtării

brucea a generalului Grunne, măhntit până în adăncul sufletului, a renunțat de a mai da față cu Împăratul).

E clar deci, că iscălitura acestei pețiții nu poate arunca umbră asupra caracterului mîndru și neînfrînt al lui în agerului; e mîndru pe sine de ori-ce îndoială, că iscălitura a fost — ca să facem o distincție etică mai precisă — cel mult un actus hominis, dar' nu humanus.

Mai avem însă o încurcătură. Istoricii nostri, vorbind despre pețiții de aceste, spun, că Iancu a iscălit și a purtat cu sine multă vreme pețiții, dar' de înaintat nu le-a înaintatnici-odată.

Ei bine, pețiția prezentă pare a fi fost înaintată.

Deasupra rubrului mai sus amintit se află negru pe alb un E. nemțesc (=ingelant), apoi 27/9 1853 (datul presentării), ear' ceva mai jos: Nr. 236/prăs. (numărul prezidențial).

Evident, pețiția a fost înaintată — dar' resolviția nu a fost, de oare-ce nici urmă de rezoluțiune nu se află pe partea posteroară.

Și acum urmează încurcătura: Dacă pețiția a fost înaintată — și a fost înaintată — cum se face, că nu poartă nici o urmă de rezoluțiune, afirmativă ori negativă, dar' rezoluțiune?

Va zice cineva: nu poartă urmă de rezoluție, căci n'a voit nimeni să-l ajute pe Iancu, și pețiția a fost pusă pur și simplu ad acta.

Ei bine, să acceptăm, că pețiția a fost pusă ad acta; cum se face dară, că pețiția a fost găsită între scrisorile lui Iancu, și nu s'a perdut prin nu știu ce cancelarii?

până acuma în corpondentele trimise din Macedonia ziarelor românești cauza noastră națională era tratată dintr'un punct de vedere foarte îngust și egoist. Numeroasele articole de proveniență macedonească nu urmăreau binele general, făcând ceva lumină în vre-o chestie care ne interesează pe noi și școlile noastre, ci tindeau mai mult, dacă nu exclusiv, la satisfacerea vr'unei ambițiuni meschine, la vr'o răsunare jocosă ori căutau să facă reclamă și să servească interesele unor anumite persoane sau partide. Ne ponegream, ne discalificam reciproc, uitând că aceasta este o muncă negativă și că nu aceasta era misiunea noastră. Intrase între noi v'rajă și discordanță, ne coplesiseră sentimente mici, ca: *ura, egoismul, vanitatea*. Și abuzând de ospitalitatea și de buna credință a ziarelor, ori exploatând interesele lor de partid multă din ai noștri în lungi coloane își descărcară toată răutatea inimii lor. Trist, foarte trist. V'rajmași, numeroșii noștri v'rajmași se organizau, se întăreau, cucereau pas cu pas terenul. Cine avea timpul să se preocupe de ei, să se gândească serios cum să le paralizeze influența, cum să le oprească mersul lor progresiv? Astea erau lucruri de minimă însemnătate și de *minimis non curantur*. Toată energia, toată activitatea și forțele noastre erau consumate în sfârșiri dintre noi. Dacă, bună-oară, X. punând totul în joc, ar fi isbutit să discalifice pe Y., să-i facă imposibilă poziția, acest fapt era considerat ca o mare victorie, ca o puternică fortăreață cucerită dușmanului.

Trebuie să înceteze odată acest fenomen trist și care numai spre cinstea noastră nu poate fi. Să eșim din cercul vițios în care ne învîrtim de atâta amar de vreme și desbrăcați de ori-ce patimă, să ne înhamăm cu tot patriotismul ceur de împrejuri la carul național. Destul am tras unul înainte și altul îndărăt, căci carul nu s'a urnit din loc.

Bine și folositor este ca prin presă să ne ocupăm de chestia noastră, de nevoile noastre și de mijloacele prin care am pute să satisfacem aceste nevoi. Însă polemică pătimească și personală de până acuma să facă locul discuțiilor de principii, de idei de interes general. Tocmai aceasta este dorința mea și intenția principală cu care am scris articolele mele.

Se fim însă imparțiali. O mare parte din răspundere a situației nu tocmai plăcute în care ne găsim, revine și celor din București. *Suum cuique*. Aceștia, fie din neștiință, fie că au fost induși în eroare de oameni, cari numai bine intenționați nu erau, foarte des au comis greșeli, luând dispozițiuni, cari în loc să remedieze răul l-au agravat și mai mult. Nu rar s'a văzut, ca cei buni și meritori să fie înlocuiți prin indivizi absolut incapabili și lipsiți de cea mai mică dragoste de a munci în folosul neamului. De obicei cei mai obraznici, mai insinuânți reușeau să pună mâna pe locuri gras plătite, deși nu aveau nici un merit, nici o pregătire suficientă. Dintre doi, dintre cari unul meritor, iar altul un nemernic, acesta din urmă ar fi reușit mai lesne, pentru-că încovoia mai bine spinarea, ori punea în lucrare alte mijloace nu tocmai de recomandat și cari ar fi repugnat unui om meritor și care să respectă. Să se sfirșească și cu acest rău. Două lucruri se cer dela miniștrii școlilor. Întăiu, pentru-ca să nu iee măsuri greșite și pentru-ca să nu se contrazică în dispozițiunile lor să alcătuiască un program, în care să se precizeze ce anume e de făcut în Macedonia și ale cărui puncte să se aplice treptat-treptat. În al doilea rând să nu acorde o încredere oarbă acelor profesori ori învățători, cari în cursul vacanțelor de vară își pot permite luxul unei călătorii până la București și odată ajunși acolo obsedează zilnic ministerul. Să nu creadă, că numai

Nu înțeleg.

O singură lămurire mai pot admite: Petiția a fost înaintată; asta nu se mai poate nega. A înaintat-o sau Iancu însuși (ceea-ce nu cred) sau altcineva. În cazul din urmă, Iancu aflând despre înaintarea petiției, a mers și a revocat-o; în cazul dintăiu, regretând umilirea momentană, a mers earăși el și le-a zis: »domnilor, dați-mi scrisoarea înapoi!»

Și petiția i-s'a înapoiat (cu numărul și cu datul prezentării, fără rezoluție) și Iancu a pus-o el însuși ad acta — și după moarte a fost găsită între scrisorile lui.

Acceptând lămurirea aceasta, ne împăcăm cu părerea istoricilor și cu mândria caracterului lui Iancu — și de altă parte înțelegem, cum petiția provăzută cu datul și numărul prezentării s'a aflat între scrisorile lui Iancu.

De altcum petiția se află în original la Iosif Iancu din Vidra-de-sus.

Scritorul acestor rânduri nu are nici pe departe pretenția de a fi spus ultimul cuvânt în chestia aceasta. A voit numai să atragă atențiunea lumii românești asupra unei scrisori, care, ori-cum, ar fi pagubă să se peară uitată.

Și se vor afla, cred, condeie competente, cari să trateze după merit tema aceasta, aruncând o rază de lumină în întunerecul ce acopere ca un v'el de jale zilele din urmă ale celui mai mare erou din generația ce apune.

(Familia).

Alexandru Ciura.

aceștia s'nt cei buni și capabili, cari trebuie plătiți bine, pe când cei-ce rămân în Macedonia s'nt o cantitate neglijabilă, care nu merită nici o considerațiune. Nu numai atât. Ar fi chiar foarte de dorit ca ministrul să pună în vederea acelor domni, cari își petrec vara, rozându-și ghețele pe scările ministeriale și importunând lumea cu cererile lor, că e mult mai preferabil să steie în vacanții între poporul de aici, făcând propagandă românească și căutând a face cât mai mulți aderenți pentru ideea națională.

Și când atât noi cei de aici, cât și cei din București ne facem datoria conștiinței, nu va fi așa de rău causei noastre.

În câteva scrisori viitoare am să tratez chestiunea bisericească, a cărei importanță este de netăgăduit.

Marcu Ionescu.

Din România.

Două cuvântări ostășești.

În ziua de 30 August, aniversarea luării Griviței, oficerii batalionului al 2-lea de vânători au dat un banchet la *Constanța*, unde au fost pe generalul *Candiano-Popescu*, comandantul diviziei din *Dobrogea*, cum și pe toți oficerii superiori din garnizoană.

Masa așezată în sala de mâncare a trupe era acoperită de flori.

Cătră sfirșitul banchetului, generalul ridică următorul toast:

»Iubiți camerazi!

Acum 23 de ani ploua gloanțe la Grivița, astăzi din acele gloanțe au răsarit flori și cine știe mâne dacă aceste flori nu se vor schimba din nou în gloanțe, căci:

Timpul aduce și face

Și ce vrei, și ce nu-ți place,

a zis de mult bătrânul Văcărescu.

Un ce însă rămâne netăgăduit: că zorile zilei lui 30 August au lumurit noaptea întunecoasă a unui jalin și umilit trecut al țării noastre, ear' la bubulit tunului dela Grivița neamul românesc s'a redesteptat din groaznica-i lertargie.

În această zi ne-am dat viață nouă și am dat viață și altora, v'ersându-ne pentru dinșii sângele ca apa, v'oid a-l scăpa dintr'o robie de veacuri și de sub tăișul crudului iatagan.

Nu cerem recunoștință nimănui, căci nu noi plămădim inimile, oi Dumnezeu și Dumnezeu s'adește în ele ce voește. Într'ale noastre a sădit generositatea. Cerem numai acelor, pe cari nu i-am lăsat să moară, să ne lase să trăim, aducându-și aminte ce erau și ce s'nt, că România le-a fost părghie de ridicare și că d'nsa e mai puternică în anul 1900 decât în 1877.

Ziua de 30 August, ziua luării Griviței, trebuie să fie hrana sufletului neamului și mai cu seamă hrana sufletului soldatului nostru.

Și cu toate-că armata română respectă pacea și o păzește cu credință, totuși îi este drag și răboiul, căci dacă lipsea răboiul din lume, inima omeanească n'ar fi fost împodobită de atâtea nobile sentimente.

Închin acest păhar pentru oficerii, cari au organizat acest banchet și pentru viteazul batalion al 2-lea de vânători, cum și în memoria celor căzuți pe câmpul de luptă în ast'j glorioasă zi.

Închin pentru Maj. S. Regele, singura căpetenie a oastei.

La 30 August, fiind și ziua numelui generalului *Candiano Popescu*, corpul ofiteresc din garnizoană a venit la palatul diviziei ca să-i aducă felicitările sale. Cu acest prilej, generalul ținu corpului ofiteresc următoarea cuvântare:

»Domnilor!

Este onoare pentru mine și o mare bucurie că veniți să-mi aduceți felicitări de ziua mea. Dacă ar fi o simplă formalitate a regulamentului serviciului interior ce o îndepliniți, n'aș primi-o, căci șeful care are în vedere răboiul trebuie să caute să fie nu numai temut de cei-ce slujesc sub el, dar' și iubit.

Vieța mea pe câmpul de luptă e în mâna fiecărui din d-voastră și nimeni nu s'ar pune în primejdie să-mi-o scape, călăuzit numai de paza regulamentelor. La jertfe ne împinge avântul inimii. Iubirea însă neînșoțită de respect, o resping asemenea departe de mine, de oare-ce nu am ambiția a dobândi o popularitate bolnavicioasă în oaste, ci doresc să eserec un comandament unde principiile militare sănătoase se steie neconținți în picioare și se vegheze.

Când am venit în fruntea diviziei, tot în acest local v'am spus că oficerii aflați sub ordinele mele voesc să se cunoască și după purtarea și după înfățișarea lor militară.

Deunăzi, întâlnind un oficer superior dintr'un alt comandament, ce trecea prin *Constanța*, îmi zise: »Domnule general, pe oficerii din divisia *Dobrogea* îi cunosc după ținuta și salutul lor militar, plin de bărbăție și de curvîntă. Multă plăcere mi-au făcut aceste cuvinte, și mă folosesc de prilejul de față

pentru a vă mulțumi, căci ați ascultat și ați adus la îndeplinire sfatul meu. — Da, pe serioase simțăminte militare urmează să ne răzăm, ca armata română să nu fie un aluat pe care evenimentele să-l frământă după capriciul lor, ci o stâncă de granit de care să-și sfărîme capul v'rajmași noștri.

Să trăească armata română, domnilor, puternică prin disciplină, prin muncă roditoare și prin dragostea de patrie. Să trăească M. Sa Regele, suprema noastră căpetenie.

Revistă esternă.

Proclamația lui Roberts.

Kruger a părăsit *Transvaalul*, *Botha* a depus comanda supremă — eată două triste momente ale epopeei *Burilor*.

Tot mai mic e numărul acelor, cari cred încă în triumf și cari încă n'au desperat în susținerea luptei cu un dușman dispunător de forțe covârșitoare.

Roberts s'a folosit de refugiarea lui Kruger, ca să deo o proclamație cătră *Burgherii* din *Transvaal*.

În această *Robert* zice, că *Kruger* a părăsit cauza *Burilor* și din aceasta ei pot trage concluzia, că e de giaba a mai continua lupta.

»Probabil — zice Roberts — că *Burii* nu știu, că din conașionali lor 15 mii s'nt în captivitate și că aceștia nu-și vor recăpeta libertatea până-ce toți *Burgherii* nu vor depune armele.

Roberts face cunoscut apoi, că intervențiune nu se va face din partea nici unei puteri, că *Anglia* e decisă a duce până în sfirșit acest răboiu, care a degenerat în o luptă guerilla, neregulară.

»Datorința mea — zice Roberts — este a mă folosi de toate mijloacele, ca să pun capăt unui astfel de răboiu neregulat. Mijloacele aceste îmi s'nt necesare de usul răboinic; ele însă aduc nenorociri asupra țării și suferințe fără de sfirșit asupra *Burilor*. Cu cât durează mai mult lupta guerilla, cu atât mai cu strictețā trebuie aplicate aceste mijloace.

Pe lângă toate aceste *Burii* continuă lupta desperată și poate să fie mult încă până la deplina pacificare.

Din China.

Chestia chineză așa zicând stagnază. Tratatule de pace încă nu s'au început și ele vor progresa cu greu. Causa este prințul *Tuan*, pe care puterile îl țin de cel mai vinovat în răscăala contra creștinilor și cer pedepsirea aspră a lui, de altă parte însă el e favoritul văduvei-împărătese, care voește a-l scăpa de ori-ce pedeapsă.

În *China* e liniște. Numai în provincia *Sensi* mai dăinuiește răscăală; aici câteva mii de *Boxeri* au atacat pe misionarii francezi și belgieni. Mișcarea aceasta anticreștină a trecut și în provincia *Vunșang*.

Un memorandum.

Din *Constantinopol* se anunță, că *Turcii* *tineri* le-a succes pe lângă toată privegherea autorităților turcești, a prezenta ambasadorilor din *Constantinopol* un memorandum.

Din cauză, că poliția n'a putut împedea aceasta, prefectul poliției a fost amovat din post.

Voci din public.

Sîntem rugați să publicăm următoarele:

Arad, 1 Septembrie v.

Prea onorată Redacțiune! Ca directoră a școlii superioare de fete cu internat în *Arad*, în timpul din urmă am fost epusă la multe șicănări din partea celor competenți și necompetenți, și mai pe urmă în mod brusc și fără proces disciplinar am fost destituită din directoratul școlii.

Despre această afacere de mai multe ori s'a făcut amintire și în foile noastre și ea s'ar nu poată subversa bănuială, că eu săș fi meritat această degradare, după-cum se și svonește, — pentru orientarea onoratului public V'ă rog să publicați următoarea

Declarațiune.

Instituită fiind de directoră la școala superioară de fete cu internat în *Arad* la anul 1890, eu spriginul mai multor domni profesori dela institutul teologic-pedagogic din loc am făcut tot posibilul pentru ridicarea școlii, ceea-ce a și succes, căci în anii ultimi nu aveam loc pentru elevele ce se însinuu.

La începutul anului școl. 1899/900 Venerabilul consistor a denumit ca propunător și pe domnul *Eugen Zaslo*, care dela natură înzestrat cu maniere foarte curioase, a comis multe lucruri urte și necorespunzătoare cu natura lui gîngăș al elevelor, șicănându-le și adresându-le diferite cuvinte ofensătoare, d. e. avînd

să coreagă ocupațiunea unei eleve simțitoare, deși dl *E. Zaslo* poartă reverendă, fiind înaintat la treapta de ipodion, nu s'a rusinat a scrie pe caiet observarea:

»Fîind eleva bolnavă nu pot corecta, că mă tem.

Fată de mine încă a procedat dl *Eugen Zaslo* în mod înspăimîntător, prin ce a dovedit că nu posedă nici frică de Dumnezeu, nici rușine de oameni, fiind capabil de ori-ce răutate spre a reuși cu intrigile sale.

Domnișoara învățătoare *Elena Pipos*, conform întregii sale ființe cu multă demnitate s'a atașat spre a aduce și d'nsa obolul seu generos pe altarul sistemului nou »Zaslo«.

Procedura dlui *Eugen Zaslo* a dat ansă, ca atât eu, cât și domni profesori (eu în mai multe rânduri) să ridicăm plângere la Venerabilul consistor spre a delatura abuzul, care era în detrimentul progresului, atât instructiv cât și educativ.

Venerabilul consistor în loc să vindece răul, fără nici un motiv și fără a-mi face proces disciplinar, în 1 Aprilie 1900 m'a destituit din postul de directoră a școlii, cu toate-că eu în repeșite rânduri am amintit la locul competent, că numai până la finea acestui an școlastic (1899/900) funcționez, apoi mă retrag (fiindcă observasem dorința clicei dominante), totuși nu a putut aștepta nici până atunci, ci spre a mă compromite, m'a destituit înaintea esamenelor din directoratul acestei școle, la care în această calitate am funcționat 10 ani de zile.

La această umilintă nemeritată, sufletul meu nu s'a putut supune, căci bolnăvindu-mă, pe cale legală m'am îndepărțat dela această școală, cerînd pensie, care din partea guvernului mi-s'a acordat și asemnat deja.

Nedreptatea ce mi-s'a făcut au observat-o și domni profesori *Ioan Petroviciu* și *Dr. George Proca*, cari v'ezînd că Venerabilul consistor pe dl *Eugen Zaslo* pentru nenumeratele abuzuri cu nimica nu l'a pedepsit, au aflat de bine imediat a se retrage dela școala de fețițe, unde din cauza dlui *Zaslo* nu s'a mai putut susține ordinea și disciplina recerută.

dl *E. Zaslo* a funcționat până la finea acestui an școlastic, dându-și între eleve aerul de biruritorul meu, ear' acum este numit profesor la seminar...

Referitor la afirmarea doamnei *Luceafăr* *Rusu*, publicată în nr. 72 al »*Tribunei*«, că eu sînt învățătoare, ear' noul director *Ioan Petran* este profesor seminarial, am să observ, că da, eu sînt învățătoare calificată pentru postul meu, pe când actualul domn director nici pentru postul meu, nici pentru al seu nu are calificațiunea formală și legală, și numai din grația Înalt Prea S. Sale domnului *Metropolit* se poate numi profesor seminarial definitiv.

Nu dubitez că domnia -sa după o praxă de mai mulți ani de zile e în stare să propună cu succes studiul seu, dar' nu cred că domnia -sa, care nici când n'a propus studii pedagogice, să fie îndreptățit și mai chemat decăt mine (ceea de 23 de ani sînt învățătoare) a conduce această școală. — Apoi spre a trata cu genul femeiesc este necesară și puțină finețā și politețā.

În interesul adevărului mi-am ținut de datorință a aduce aceasta la cunoștința onoratului public.

Maria Popovici.

Cronica zilei.

Sibiu, 17 Sept. n. 1900

Memento. 18 Septembrie: Adun. gen. a reun. inv. gr-cat. din arhidieceasă (locul adunării nu era indicat în convocator). — Întălnirea colegială a absolvenților din 1895 ai teologiei din *Blaj*. — Întălnirea maturanșilor din 1888 dela gimnasiul din *Blaj*, ambele în *Blaj*.

20 Septembrie: Concurs la postul de instructoră pentru lucrul de mână la școala »Asociațiunii«.

21 Septembrie: Adunarea generală a reun. fem. rom. din *Arad*, în *Arad*.

23 Septembrie: Adunarea constituantă a »*Buciumanei*« în *Bucium-Poeni*.

24 Septembrie: Concurs la postul de notar cerual în *Geogiu* (pretura *Aiud*).

Știri personale. Terminându-se alaltăieri manevrele mari din *Galiția*, *M. Sa Monarchul*, însoțit de prințul *George* al *Bavariiei*, a plecat la *Tarnovjeț*.

— Arhiducele *Francoise Ferdinand*, reînțors dela manevrele germane, a sosit alaltăieri la *Viena*.

— Principele *Ferdinand* al *Bulgariiei* a sosit Sâmbătă seara la *Budapesta*, luând cuartir la hotel »*Regina Angliei*«.

Teodor, călăuză, cunoscutul cercetător al *Carpaților*, despre *Români* în celelalte țări, a sosit în *Serajevo*, capitala *Bosniei*, și gîsit, pe lângă alte urme de cercetare, și următoarele sate, cu numele mai curate românești ca: *Stănă*, *Latina*, *Lupanari*, *Cotor*, *Clăbuc*, etc. Prin acele ținuturi există locuri cari se numesc: *Pădure* *Constanța*, *Bucur* *Dragomir*, *Bulbuc* *Constanța*, *Duta Anton*, *Varză George*,

Vlah Anton, *Rață George*, *Vărescu*, *Pîntul*, *Șumbul*, *Negru*, *Cobză*, *Balianu*, *Baciu*, *Basaraba*, *Sulă*, *Turbă*, *Pandur*, *Condrea*, *Roșcu*, etc. (»*Gaz. Trans.*«)

Hymen. Domnul *Marc Aurel Rațiu*, funcționar la creditul fonciar urban, și d-șoara *Olimpia Pop*, din *București*, de origine *Ardeleni*, s'au fidațat *Duminec*, la 9 Septembrie n.

Societatea pentru cultura și literatură română din *Bucovina* e convocată în adunare generală extraordinară pe 23 Septembrie n. în *Cernăuți*. Între obiectele puse la ordinea zilei e și raportul asupra cumpărării și adaptării palatului național. — Cum se vede, frații *bucovinieni*, ne-au întrecut cu »*Casa națională*«.

Apel și rugare. Comitetul Reuniunii pentru ajutorarea de *Crăciun* a copșilor săraci fără deosebire de confesiune din *Sibiu*, în vederea frumosului scop ce-l are, își permite a se adresa p. t. publicului sibiian cu rugarea: să binevoiască a se inserie cât de mulți ca membri la acea Reuniune, luând în considerare bagatela taxă de 1 cor. pe an, dela care depinde însă, ca și în anul acesta să se împărtășească mulți copii săraci, suferinți din cauza miseriei, de bucuria de a vă la sf. sărbători ale *Crăciunului* hănuțea călduroasă și încălțăminte, cari s'nt scutească contra frigului. Anul trecut, mulțumită binevoitorului sprigin al p. t. public, s'au împărțit și haine, încălțăminte și alte daruri 120 copii fără deosebire de confesiune, ridicându-se prețul obiectelor împărțite la suma de 1176 cor. 58 bani.

Drept aceea, pentru a pute și în anul acesta alina durerile multor miteți sărmani, apelăm la binevoitorul sprigin al p. t. public. — Inscerile de membri și eventualele ajutoare s'nt a se înștiința resp. preda *cassarului* Reuniunii, dl *M. Daniel*, comerciant în *Sibiu*, *Piața-mare*. *Comitetul*.

Sfințire de biserică în *Dumbrăvița*. Prețul *Demetriu Cionte* împreună cu poporeni și epitropia bisericii din *Dumbrăvița* (pe la *Baia-mare*) invită la sărbările împreunate cu sfințirea bisericii renovate gr-cat. din *Dumbrăvița*, cari vor avê loc *Vineri* (21 Sept. n.)

Petrecere în *Dumbrăvița*. Intelligenta română din *Baia-mare* și jur invită la petrecerea cu dans, ce se va aranja *Vineri* (21 Septembrie n.) în *Dumbrăvița* din prilejul sfințirii bisericii renovate gr-cat. Patron al petrecerii e *George Pop* de *Băsești*. Începutul la 7^{1/2} ore. Întrarea: de persoană 2 coroane, de familie 5 coroane. Venitul e destinat în folosul școlii gr-cat. din *Dumbrăvița*.

Prințul de *Abruzzo*, reînțors din expediția la polul nordic, a sosit acasă. În *Como* și *Milano* i-s'a făcut primire entusiastă, ear' în *Turin*, unde a sosit *Vineri*, îl aștepta ducele de *Aosta* și princesele *Elena* și *Letiția*. Cum se raportează din *Turin*, prințul a declarat, că în curînd va întreprinde o a doua expediție.

Societatea pentru fond de teatru a *Românilor* din *Bucovina* și-a ținut ieri adunarea generală ordinară în *Cernăuți*.

Bătăi la universitatea din *Budapesta*. *Vineri* s'au făcut la universitatea din *Budapesta* alegerile pentru societatea numită »*Egyetemi kör*« a universitarilor. Pentru a pune mâna pe conducere luptau două partide: *liberalii* și *nașionali*. Partidul liberalilor numără între membrii sei și pe universitarii de legea mosaică. Dușmănia între aceste partide luase fasă acută mai ales de când cu doborea crucei de pe emblema țării, pusă în coridorul universității. Această dușmănie *Vineri* în cursul alegerilor a isbucnit în p'rală straișnică, terminată cu învingerea nașionaliilor. Bastoanele, palmele și pumnii lucrau voinicește, până-ce liberalii au fost scoși afară la stradă; unii au fost aruncați pe fereastă. Pe stradă s'a continuat p'rală până-ce a trebuit să întrevină un pluton de poliști călăreți, ca să-i despartă. Mulți s'au ales cu capetele sparte și mulți au fost deținuți și duși la poliție.

Așa fac alegeri odraslele nației »civilizatoarele a Orientului«.

Dela »*Reuniunea sodalilor români*«. La fondul pentru acuirea unei case cu hală de vânzare pentru »*Reuniunea sodalilor români* din *Sibiu*« au mai contribuit cu câte 20 bani următorii: *Rosalia Preiner* n. *Keresedi*, *Ioan Croitor*, sodal croitor, *Ioan Holerga*, cler. curs. III., *Nicolae Mohan*, *George Poponea*, *Nicolae Stoica*, *Ioan Apolzan*, *Ioan Marcu*, *Stefan Duca*, *Ioan S. Pitariu*, *Ioan Spinean*, *Aurel Sandi*, culeg. tipograf, și *Iacob Stefla*, inv. (Sălășite).

Din lista publicată în nr. 170 a rămas afară numele băiețelului *Mircea* al protpresbiterului *Petru Popoviciu*, ceea ce întregim acua.

Concert și sfințire de biserică în Sebeș. Reuniunea »Andreiana« a meseriașilor români din Sebeșul-sădesc invită la *concertul și reprezentarea teatrală*, ce o va aranja Duminecă (23 Septembrie n.) din prilejul sfințirii bisericii renovate din Sebeș. Inceputul la 7¹/₂ ore. Întrarea: loc I. 2 coroane, loc II. 1 cor. 40 bani, loc III. 1 cor., galerie 60 bani. Venitul e destinat în favoarea fondului pentru ajutorarea văduvelor și orfanilor meseriașilor din Sebeș și jur. Se va juca comedia »Sărăcfe lucie«, de I. Vulcan, căreia vor premerge: *Cuvenț ocașional la desvătarea drapelului »Andreanei«*; »Să cântăm azi în cor«, cor mixt de Haydn; »Cine n'are dor pe vale«, cor mixt de G. Șorban; »Țiganul la vînat«, anecdotă de T. Speranță; »Copilo tu ești gata«, cor mixt de F. Mendelssohn; »Țiganul cinstit«, anecdotă de T. Speranță; »Eu mă duc, codrul rămâne«, cor mixt de G. Șorban. — După reprezentarea teatrală urmează dans.

Post de notar. Dela pretura din Aiud e esoris concursul postul de notar cercual în Geogiu (Geology). Cercul e compus din comunitățile Geogiu, Geomal și Valea-Geogului. Dotație 907 cor. 86 bani salariu și 426 coroane rețut de curții, pașal de cancelarie etc. Termin de concurs 24 Septembrie; alegerea în 26 Septembrie în cancelaria notarială din Geomal.

O declarație. Sîntem rugați să publicăm următoarea declarație:

»In nrul 165 al »Tribunei« a apărut sub titlul »O lămurire« o reproducere din ziarul ungar »Ellenzék« din Cluj, cu un comentariu (de un necunoscut) referitor la persoana mea, față de care declar: Subscrisul am părăsit institutul »Someșana« în 17 Februarie st. n. fiind concediat de direcțiune pe baza de atestat medical, dela care dat nu am luat parte la conducerea institutului nici ca secretar nici ca membru în direcțiune, afară dela a II-a adunare generală ordinară din 10 Maiu, cu care ocaziune în calitate de acționar și membru al direcțiunii am făcut unele propuneri respective am susținut unele care nu ia-u convenit dlui director Dr. Teodor Mihali, însă eu aceste le-am făcut din convingere. Este adevărat că direcțiunea în decursul absenței mele dela institut resp. cu finea lunii Iulie a luat față de poziția mea de secretar al institutului o deciziune unilaterală, chiar cu provocare la finea mea din adun. gen., și că față de mine cât și față de alți trei acționari s'au înaintat proces de calumnie, dar' este adevărat și aceea, că în decursul pertractării din 30 August toată cauza a intrat în altă fază, deci a fost nu numai necuvințat a scrie despre o cauză nedeterminată și despre care nu se știe că pe a cui parte este adevărat, ci a fost o escrocherie resp. o seducere a opiniei publice, cu scop evident de a mă discreditat pe mine și de a folosi institutul »Someșana« și directorului ei. În cazul present institutul și directorului ei mai mult i-a stricat ca folosit, ear' subscrisului ni-i va fi în stare a-i strica reputația ini-când un anonim; de oare-ce după informația primită din loc competent direcțiunea și comitetul institutului nu au parte la cele scrise și referitoare la mine. Deocamdată numai atâta pentru lămurirea celor interesați.

Pentru cas de necesitate îmi rezerv dreptul, că la timpul seu pe bază de documente oficiale, să dau celor interesați toate lămuririle referitoare acestei cauze.
S. Rus.

Am publicat întocmai declarațiunea dlui S. Rus, pentru-că nu voim să ni-se spună că sîntem parțiali, deși tonul ei nu e justificat.

Dl S. Rus recunoaște în declarațiunea sa, că este adevărat că d-sa a fost demisionat — prin hotărîrea direcțiunii — pe cale disciplinară din postul seu de contabil și secretar al băncii »Someșana«, — și că contra d-sale e în curs cercetarea criminală pentru calumnie.

A constata adevărul nu este »escrocherie« nici »seducere a opiniei publice«.

De altcum se vede, că dl S. Rus nu a înțeles pe deplin »comentariul« din »Tribuna«. Din comunicatul foii »Ellenzék« cetitorul neorientat putea ușor presupune, că la institutul »Someșana« s'ar fi întîmplat defraudări ori alte malversări, cari au avut de rezultat demisionarea casarului și contabilului, și cari ar ruina bunul renume al unui institut românesc.

Noi, cari cunoaștem cauza, și știm, că e numai de natură personală disciplinară, — ne-am ținut de datorință să liniștim publicul interesat, accentuând, că nimic nu s'a întîmplat, ce ar pute să atingă soliditatea institutului.

Am făcut deci comentarii toamai în interesul și al dlui S. Rus.

A cincizeci-și-noua confiscare. Nrul 29 al »Deșteptării« din Cernăuți încă a fost cinstit de Bourguignon cu trei »confiscate«. Nu aflase comploterea Măriei Sale un pasaj din articolul prim și două din articolul »Dela frați la frați«.

Concurse școlare. În protopresbiteratul Geogului (archidiaceas gr.-or.) sînt de ocat posturile învățătoresci din Banpotoc, Făgăraș și Vărmaga. Termin de concurs

Pedeapsă barbară. Într'o comună din Bihor săptămîna trecută judele comunal a dictat unei sêrmame femei pedeapsă ca în evul mediu. Todora Hunceapă fiind la cîmp și trecînd pe lângă locul unui bogătan a rîvnit la căpiva tului de cucuruz, pe care se-l fearbă acasă copilașilor. Jutarul însă a văzut-o și împreună cu cei patru tului de cucuruz a dus o la judele. Acesta i-a dictat să plătească pedeapsă cinci florini, o sumedenie de bani pentru sêrmama femeie, apoi a demandat pîrgarului s'o poarte prin sat și bătînd tarabana să deie oamenilor de știre, că »așa se pedesește muliere așta pîcătoasă, fiindcă a furat patru tului de cucuruz«. Sătenii au făcut contra judeului arătare la pretură.

Întîmpinare. Ni-se cere publicarea următoarelor șire: În prețuitul ziar »Tribuna« nr. 116 dto 8 Septembrie a. c., a apărut o corespondență sub titlul »Un notar abusiv«. În această corespondență fiind atacată persoana mea în mod malițios, rog a da loc următoarelor reflexiuni: Toate sînt calumniile, afară de aceea ce s'a întîmplat în 31 August în cancelaria șefului meu, cumc'a l-am lovit pe finul meu Ioan Muntean cu bîta peste umăr la ceea-ce el 'mi-a dat ansă, fiindcă pertractarea a decurs în limba maghiară, — și el ca se-și arete impertinența în fața șefului și a judeului meu comunal, s'a adresat către mine în limba română: »umbli tot cu minciuni; aducîndu-mi aminte și de clevețele cele multe ce le făurește cu doamna fină despre familia mea 'mi-am eșit din starea mea normală și venind în stare abnormală și de inconștiență am comis fapta pentru care 'mi-am luat pedeapsa. Pentru calumniile date asupra persoanei mele voesc a-mi cere satisfacțiune pe cale judecătorească, rugîndu-mă a-mi comunica numele autorului din corespondență. (Numele corespondenților nostri nu se divulgă. Red. »Trib.«) Vălm, 13 Septembrie 1900. Ioan Moldovan, not. cerc.

Rugare către inimile miloase. În 20 August a. c. n. dimineața pe la 7 ore s'a escat un foc groaznic, care a mistuit casele și toate clădirile economice a mai multor locuitori din Ticu, comitatul Cluj, între cari și a subscrisului — arzîndu-mi casa, șura, grajdul, și alte edificii economice. Numai prin trete flacărele înfiorătoare 'mi-am putut scoate ceva din cele aflătoare în casă. Cea mai mare parte a sătenilor nu puteau da nici un ajutor, — cuprinși fiind de frică, la vederea focului nimicitor; astfel mai numai locuitorilor din comunele vecine — cari au alergat în grabă — este a se mulțumi, că nu s'a prefăcut în cenușă întreaga comună.

Incendițiile sînt la culmea nenorocirii, arzîndu-le bucatele și fînurile adunate; ba unii nici vestimintele nu 'și-le-au putut scoate, fiind clădirile acoperite cu paie, și astfel — într'o clipită — toate au fost în flăcări.

E de însemnat, că în comuna aceasta în anul curent, acum a treia-orară a fost foc. Locuitorii sînt cuprinși de groază, crezînd superstițiunea, că focul e »năzdravân«, și că unde se învață odată — tot mereu obvin asemenea cazuri — până se nimicește comuna întreagă.

Subscrisul, pentru nenorocirea ce s'a descărcat asupra mea, și în numele celorlalți nefericiți — îmi iau libertatea de a apela la bună voința colegilor mei, precum și la întreg p. t. public bine voitor și-i rog, ca din cele-ce le au dela bunul D-zeu, să binevoiască a mă ajuta și a ajuta pe soții-mi asemenea nefericiți — care cu cât va binevol, mulțumindu-le și rugînd pe bunul D-zeu să 'i iee sub scutul Seu și să 'i păzească de asemenea nefericiri. Eventualele ajutoare rog a se trimite pe adresa subscrisului. Ticu, în 5 Septembrie n. 1900. Georgiu Galoșiu, învățător român, p. u. Egereș, Forgácskut, Kolozsmegyey.

Învătător — matriculant. Ni-se cere publicarea următoarelor: Învățătorul-director dela pompoasa școală elementară profesională gr.-or. română cu 4 clase din comuna Gurariului, — dl Ieronim Mardan, cunoscut p' aici pentru faptele și ocupațiunile sale contrare principilor, pe cari datorință ar avea să le propage ca educător al tinerimii, — ocupă în comună și postul de matriculant al statului. Știrea aceasta servească spre orientarea cercurilor competente.

Nou mijloc în contra omidelor de varză (curechii). Lângă Cluj pe moșia lucrată de Bulgari, cari se ocupă cu cultura zarzavaturilor, a bătut la ochi împrejurarea, că invasiunea de omide a nimicit aproape total varza de pe tablele Bulgarilor, numai o singură tablă a rămas intactă, deși se află între celelalte. Această enigmă a dat mult de cugetat, până-ce cercetările au constatat următorul fapt interesant: Toți Bulgarii își udau pămîntul cu apă din Someș, afară de unul, a cărui tablă a rămas cruțată de viața omidelor. Acesta a aflat mai comod a-și uda pămîntul cu apă dintr'o vale apropiată. În această vale cu o jumătate kilometru mai sus topiseră cînepă femeile din Feneșul-sădesc. Se presupune deci, că mirosul penetrant al apoi de cînepă ar fi mîntuit varza Bulgarului.

Tirgul de țeară al Lipovei care era să se țină în 14 și 15 Septembrie, s'a amînat pe timp neholărit, din cauză că în Lipova grassează între vite boala de splină (anthrax).

La
Abonament lunar
pentru
Septembrie st. vechiu
invit
Administrația ziarului »TRIBUNA«.

ECONOMIE.

Mașină de sîmînat. Vestim pe economii români din comunele de pe teritoriul comitatului nostru, unde până acum nu se folosește mașină de sîmînat, că subsemnatul comitet central este aplecăt a da în mod gratuit spre folosire mașina de sîmînat.

Cei-ce doresc să folosească această mașină, să se adreseze subscrisului comitet cu posibilă grabire.

Mașina se ia în primire în Sibiu și are să fie transportată la fața locului și îndereț pe cheltuiela proprietarului ce o cere și care are să garanteze pentru înapoierea mașinei în timpul hotărîrit de comitet și în stare bună. În cere să se arete și timpul, de când și până cînd voește să o folosească.

Dacă în comune unde se va duce mașina nu se află om priceput la cărmuirea mașinei, comitetul își rezervă a angaja de aici un om priceput și pe cheltuiela celui ce o cere.

Ar fi de dorit, ca frunțații din comunele interesate să iee înțelegere în aceasta afacere și cererile să se facă într'una pentru mai mulți proprietari.

Sibiu, 14 Septembrie 1900.
Comitetul »Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiu«.

Dem. Comșa, Victor Tordășianu,
președinte, secretar.

Meseriași și neguțetorii nostri.

— Din »Foia Poporului«. —
Meseriași și comercianți în Seliște.

Cojocari sînt 20 măiestri. Durere, că această meserie frumoasă a decăzut și nu mai este căutată cum s'ar conveni. Causa este, că atât în Seliște cât și în jur s'au înlocuit hainele de pei atât la bărbați, cât și la femei cu laibere imblănite, cu rocuri, veste și jachete. Articli de cojocărie, lucrăți azi în Seliște, se vînd aproape toți prin țirgulire din toată țeara.

Măsari, sînt 6 măiestri. În atelierile a lor 3—4 dintre ei se lucră tot felul de lucruri, atât mobilă cât și de binale, dovadă, multele zidiri cu tîmplăria lor frumoasă, lucrată în atelierile acestor măestrii. Aceștia sînt în căvta spriginiți de popor și de clasa inteligentă atât din loc cât și din jur. Dar' totuși unii își lucră mai mult în atelier străine, sub pretext, că străinii (Sașii) lucră mai bine, ceea-ce nu este adevărat.

Rotari sînt 6 măiestri. Această meserie mergea foarte bine înainte de războiul vama cu România, azi fiind și linia ferată pe la noi, această meserie este mai puțin căutată.

Ferari sînt 9 măiestri, tot asemenea zic și de această meserie ca și despre rotărie.

Pantofari (șusteri) sînt 3 măiestri nu prea spriginiți de popor. Cu această meserie bine desvoltată în loc și jur, noi Seliștenii stăm foarte rău, neavînd măiestri recepți în proporțiune cu numărul măiestrilor străini.

Măcelari (fleșeri) sînt 8 măiestri. Dintre ei patru se numără între cei mai cu dare de mînă în comună.

Pielari sînt 4 măiestri; le merge bine.
Curelari sînt 3 măiestri. Această meserie în urma războiului vama cu România a căzut aproape cu totul.

Lăcătuși sînt 2 măiestri, o duc bine.

Zidari sînt 3 măiestri, unul de frunte și doi mai de-a doua mînă.

Pînzari este un măiestru; o duce bine.

Pălării este un măiestru; îi merge bine, este cel dintău măiestru român de acest fel în Seliște și jur.

Croitari este un măiestru; o duce bine.

Peptenari, adecă lucrători de pepteni pentru lână, care e și sfinariu, este unul; o duce bine.

Bârdași este unul de-a doua mînă.
Fabricii de scărmană lână sînt două
Fabricii de apă gazoasă sînt două.

Țesătoare de pachiole sînt două, primele de această meserie. Așa dară numărul meseriașilor și industriașilor români selișteni e de 75 inși.

Meseriași români veniți și stabiliți în comuna Seliște:

Cojocari sînt 13 măiestri.
Pantofari (șusteri) sînt 7.
Rotari sînt 2 măiestri.
Zidari este 1 măiestru.
Bârdași sînt 3 măiestri.
Pînzari » 3 »
Pielari este 1 măiestru.
Curelari » 1 »
Croitori » 1 »
Barbieri este 1 măiestru.
Hornari este 1 măiestru.
Pictori de icoane bisericești 1 măiestru.
Așadar meseriași români veniți în Seliște sînt 36 inși.

Laolaltă cu seliștenii dau nr. de 111 inși.

Boltași sau neguțetorii selișteni sînt 24 inși; dintre aceștia este știut că vre-o 2—3 au desvoltat foarte mult negoțul între Români.

Vînzătorii de beuturi spirituoase sau cărcimarii Selișteni. Aceștia sînt 14 inși, o parte din aceștia, ca și neguțetorii, au făcut averi frumoase.

Boltași sau neguțetorii români stabiliți în Seliște. Aceștia sînt 3; au averi și o duc foarte bine.

Vînzătorii de beuturi sau cărcimarii stabiliți în Seliște sînt 2 inși.

Așadar numărul tuturor meseriașilor cu al neguțetorilor români în Seliște este de 151 inși. Dintre aceștia 50 de inși formează »Reuniunea meseriașilor din Seliște« și adecă 30 membri selișteni și 20 membri străini. Deosebit de aceștia în Seliște mai sînt meseriași de diferite meserii și naționalități în nr. de 33 inși și adecă:

Pantofari (șusteri) sînt 8 măiestri.
Măsari sînt 4 măiestri.
Pălării » 4 »
Lăcătuși » 2 »
Zidari » 2 »
Bârdași » 2 »
Pînzari » 2 »
Peptenari » 2 »
Cărcimari sînt 2 inși

Olari este 1 măiestru.
Barbier » 1 »
Covigar » 1 »
Pielar » 1 »
Curelar » 1 »

Numărul tuturor meseriașilor și al neguțetorilor (cu al străinilor) în Seliște laolaltă este de 184 inși.

Pentru o comună acest număr de meseriași este foarte considerabil și poate să pună în uimire pe onorații cetitor, cugetîndu-se că cum pot să trăiască atîția meseriași și neguțetori într'o comună? Dar' mai mult să ne mirăm de faptul că într'o comună românească ca Seliștea și jurul ei, unde locuitorii sînt cei mai înflăcărați naționaliști, cum de lângă 151 meseriași și neguțetori români mai pot trăi și 33 familii (meseriași) de altă naționalitate! Se naște de sine întreabarea: Cine-i susține pe acești măiestri străini veniți în Seliște din toate părțile lumii? Sigur unii români selișteni și din jur.

În privința aceasta Seliștenii și jurul ar trebui să-și priceapă mai bine chemarea lor de Români și să se lapede de pîcătul obiceiului de a avea slăbiciune pentru străin și marfa lui.

Nicolae Moisin, mäsar.

Bibliografie.

Flamarion în românește.

Camil Flamarion, celebrul scriitor francez, care și-a pus frumoasa țință vieții sale să popularizeze știința astronomică, este cunoscut la toate popoarele culte. Nu este limbă, în care scrierile sale de astronomie să nu fie traduse — dacă nu toate, apoi unele din ele — și să nu fie cu drag cetite. Flamarion te introduce în frumusețile sistemului solar cu lumile-i numeroase și te familiarizează cu știința astronomiei fără să observi, că la adecă el face știință și încă una dintre cele mai abstracte științe, — așa fermeceator e metodel seu de predare. Îți povestește de minunile cerești, de stele, de planeti, de pămînt, de câte toate și într'aceasta te trezești numai, că ai intrat în probleme grele, de cari de bunăvoie mulți nu se apucă, pîndu-li-se prea grele, prea obositoare și poate chiar necuprinse cu mîntea lor. Stilul narativ, ușor și plăcut din scrierile lui Flamarion, te face însă să îndrăgești aceste probleme, să cauți a pîndu-te în esența lor, și astfel fără să observi îți dai de-a gata cunoștințe elementare din astronomie împreună cu dorul de a ști tot mai mult, de a cunoaște tot mai temeinic tainele minunate ale universului.

În aceasta stă meritul lui Flamarion și de aceea sînt așa de cu drag

cețite scrierile lui. Dintre scrierile lui au fost traduse până acum în limba română »Urania« și »Sfîrșitul lumii«, ear' zilele trecute dl B. Marian a făcut accesibilă publicului român scrierea »Ce-i cerul?«, una dintre cele mai frumoase și mai instructive scrieri ale astronomului francez

Pe 232 pag. 8° în cartea »Ce-i cerul« ni-se vorbește — așa cum Flamarion știe vorbi — despre cer, astronomie ca știința universului, pămîntul cu mișcările lui și urmările acestora: ziua, noaptea, anul, călindarul; aparatele optice și observatoriile, sistemul lumii, soarele, luna și eclipsele ei, planetele, cometele, zodiile etc., dîndu-ne o lectură și plăcută și instructivă. Dl B. Marian a făcut un bun lucru prin traducerea acestei cărți și asemenea bun și folositor lucru vor face toți cari și-o vor procura și o vor ceti. Cartea, pe lângă conținutul științific în cele de mai sus, cuprinde portretul și biografia autorului și numeroase figuri în text. A apărut în editura librăriei David I. Benvenisti (Craiova, strada Justiției 28) și costă 1 leu și 50 bani.

Dicționarul român-german și german-român, de Sab. Pop. Barcianu, revidat și completat de profesorul Dr. D. P. Barcianu, partea primă *română-germană*. Ediția a III-a, 750 pag. în 8° cu litere pet în 2 coloane. Preț: broșat cor. 6.—, și legat în 1/2 franz cor. 7.60. Acest dicționar atât de bine primit în edițiile sale anterioare, apare acum în ediția a III-a. Reconoscut de bărbați competenți ca cel mai bun dintre câte au apărut, ediția presentă caută a-l face și pe mai departe vrednic de această prețioasă recunoaștere. Atât autorul, cât și editorul și-au pus toate silințele într'a aduce lucrării îmbunătățiri, cari să o ducă la perfecțiune din ce în ce tot mai mare: autorul prin aceea, că a înavuțit în mod însemnat cuprinsul prin cuvinte și locuțiuni din scriitorii români moderni și mai vechi, vînd astfel a înlesni publicului străin cetirea și înțelegerea scrierilor române. Editorul prin aceea, că a înzestrat cartea cu hîrtie bună și cu tipar frumos, îngrijind, ca prin un format mai mare și mai potrivit, pe lângă toată înavuțirea să nu devină prea voluminoasă, ci să rămână îndemănatecă. Fie deci, ca și în forma presentă dicționarul acesta să afle binevoitoarea întîmpinare, de care s'au bucurat edițiile anterioare, contribuind la sporirea prietenilor limbii române și ai productelor ei literare

Din partea a II-a »germană-română« se mai află câteva esemple din ediția a II-a. Preț: broș. cor. 7.60; legat cor. 9.40.

Gramatică germană teoretică practică, de Sava Popovici Barcianu. Edițiunea a cincia revidată și completată de Dr. Daniil Popovici-Barcianu. Această gramatică atât de bine întocmită, avînd la fine și un mic vocabular german-român, costă 2 cor. 80 bani.

Acestea cărți de ajutorare spre învătarea și întrebunțarea limbii germane se află la librăria W. Krafft în Sibiu.

Vînzătorii primesc rabatul cuvenit.

»Ilustratele Iancu« Au apă-rut, nu una, ci două deodată. Prima ne înfășează într'un splendid peisaj cîmăterul din Tebea.

Pe aceasta se mai cetesc și niște versuri potrivite din Sion:

Mii de mii de ani de-o trece
De amar și de nevoi,
N'or pute că se îneco
Suvenirile din noi.

A doua ilustrată ne reprezintă »Gororul lui Horia« Sub el se vede o mulțime de oameni, pe lângă cari apare în toată mărimea sa giganticul arbore secular.

Amîndouă ilustratele sînt lucrute cu fineță adevărat artistică.

De aici încolo deci să folosim numai ilustrate românești, și între ele mai ales »ilustratele Iancu«, din cari vor mai urma o serie întreagă.

Sosiți în Sibiu.

La 17 Septembrie n. 1900.

Hotel »Împăratul Românilor«: Schwarz din Budapesta, Bergmann, Langer, Keppuch, Litzmann, Wardeger, din Viena, Salzmann din Berlin, Flath din Bodenbach, Weisörtel din Sebeșul-sădesc, comercianți.

Hotel »Neurivier«: Okrotny, sublocotenent din Plevlje; d-na Hubincovic, Kasper, din Zernești, privatieri: Gyárfás din Brașov, Korber din Budapesta, comercianți; Klopfolz, Trik, din Viena, cadeji; Weber cu familia, vice-colonel din Brașov; Friedmann, comerciant din Budapesta; Muntean, advocat din Oravița; d-na Avedic din Ibașfalău.

Hotel »Meltaer«: Jakabházy, proprietar din Cristorul-sădesc; Müller, inginer din Reghinul-sădesc; Lehrer, preot din Medias; Reiss, fabricant din Gherla; Licht, tehnic din Făgăraș; Roth, vajojor din Budapesta; Bistričan, Kovács din Cluj, voluntari; Schlinger, cassar din Hatje; Ehrenwald, Hirschfeld, din Făgăraș, Giovanni din Orșova, Porjesz din Gherla, Roth din Sighișoara, Geldmayer din Șimleu-Silvaniei, comercianți.

Pentru redacție și editura responsabil: Vasile C. Osवाद. Proprietar: Pentru »Tipografia«, societate pe acțiuni: Iosif Marschall.

Avem onorul a face cunoscut p. t. publicului, că am instalat în piața de aici, în **edificiul „Sparcassa”, Piața-mare nr. 6**, un **depou principal de făinuri**

și nisuița principală a noastră va fi să servim p. t. publicului cu făină de cea mai bună calitate și cu prețuri convenabile, atât la cumpărarea în gros, cât și la cea în detalii. Rugându-ne pentru sprigin binevoitor, semnăm

(315) 5—6

cu distinsă stimă:

frații Glück de Maros-Váradja,
Moara cu vapor „Johanna”, Alba-Iulia.

Academia comerciaală din Graz

institut de învățământ public, sub jurisdicțiunea directă a în. minister de instrucțiune, subvenționat dela stat, în rang cu școlile medii superioare, ai cărui absolvenți se bucură de dreptul voluntariatului de un an.

La 17 Septembrie a. c. se începe al 38-lea an școlar. Se primesc absolvenți ai școlilor medii inferioare și școlilor civile. Cei cari în 1900 intră în primul curs, pot absolva institutul în trei ani. Pentru aspiranții de primă, mai slab clasificați, se întreprinde separat o clasă de pregătire. Fiindcă toate academile comerciale vor fi treptat completate la patru ani de cursuri, clasa de pregătire în 1900—1901 e instituită în scopul, ca ea să corăspundă fiitoare primei clase și să facă posibilă intrarea imediată a elevului în cursul al doilea al școlii de patru clase.

Cu institutul e înlocuit un curs de abiturienți, de un an (se începe la 1 Octombrie) pentru absolvenți ai școlilor medii superioare, cari voesc să se dedice carierei comerciale ori industriale, sau ca studenți superiori (juriști) voesc să-și lărgescă cunoștințele amărut spiritului timpului.

Se vor ține și cursuri libere de durată jumătate an pentru bărbați și separat pentru femei.

Prospecte trimite și informațiuni mai deaproape, chiar și cu privire la încuțirarea elevilor, da **biroul direcțional în Graz, Kaiserfeld 25.**

(259) 8—8

I. Berger, director.

Ilustrații românești!

Cărți postale

ilustrații românești

„...toate 'n tot
Frumoase cât eu nici nu pot
Mai frumoase să-mi socot
Cu mintea mea,

peste 20 variante,

care de care
mai fermecătoare

Se află cu prețul de **10 bani per bucată**

la

„Tipografia”,

societate pe acțiuni în Sibiu, str. Poplăcei nr. 16.

La cumpărări mai mari se dă rabat potrivit.

Tipuri admirabile.

Legea veterinară

atât de mult folositoare tuturor economilor și tuturor primăriile comunale — a eșit de sub tipar în a doua ediție îndreptată și îmbogățită. »Reuniunea română de agricultură din comitatul Sibiului« a îngrijit ca atât limba cât și forma cărții acesteia să fie cât se poate de potrivită, pentru-ca poporul să poată pe deplin înțelege sfaturile și îndrumările ce 'i-se dau cu privire la: pasapoarte, țirguri de vite, boale lipicioase și multe alte lucruri folositoare. Cartea se numește:

Învățătorul Munteanu

împărtășește economilor sei cele mai de lipsă cunoștințe despre

LEGEA VETERINARĂ (Lecuirea vitelor)

BOALELE LIPICIOASE (CONTAGIOASE)
stând cu dinșii la sfat în serile lungi de iarnă.

De
Tormay Béla.

Ediția II. revizută — 152 pagini mari.

Cartea costă 80 bani (cu porto postal 90 bani) și se poate cumpăra dela

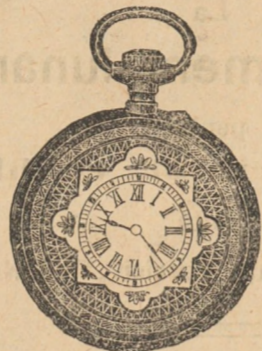
Reuniunea română de agricultură
din comitatul Sibiului.

Magazin de fabrică de orloage, juvele, tot felul de articole de aur și argint, **JULIUS ERÖS**

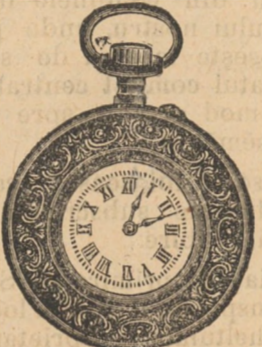
Strada Cisnădiei nr. 3. Sibiu. Strada Cisnădiei nr. 3.
(Edificiul „Transilvania”).

Fiecare obiect de aur sau de argint e esaminat și probat din oficiu și pe fiecare bucată se poate vedea esact proba oficioasă (marca oficioasă); eu garantez în scris pe doi ani pentru mersul bun al orloagelor mele. Toate comanda le efectueez imediat, pe lângă rambursă sau trimiteră anticipativă a prețului, cu îngrijire.

Reparaturi de tot soiul se efectuează bine și conștientios.

Nr. 1.
Orologiu de argint remon-
toir, pentru dame; 30 mm.
diametru, cu capac de argint,
calitate bună fl. 6.75, cu cerc
de aur fl. 7.50, de oțel negru
oxidat fl. 6.50.

Nr. 3.
Orologiu cilindru-rem. de
argint, 48 mm. diametru, cu
placă de cifre în email albă ori
colorată cu toartă ovală, arătător
de secunde, construcție bună so-
lidă, fl. 6.75.

Nr. 4.
Orologiu cil.-rem. de argint,
48 mm. diametru, cu capac dublu,
în toc gravat frumos, sorte tari,
I. fabricat în fl. 8.75.

Nr. 5.
Orologiu anker-remon. de
argint, 50 mm. diametru, capac
dublu, 3 capace de argint, 15 ru-
bine, cu cerc de aur, fabricat în
din sorte mai tari fl. 11.50, cu
construcție cil.-rem. fl. 9.50.

Nr. 6.
Orologiu de dame, rem., de
aur de 14 carate, 30 mm. dia-
metru, capac dublu, I. calitate,
guiloșat ori gravat fl. 25.—, în
toc de argint fl. 11.50.

Nr. 2.
Orologiu anker-remon. de
argint, 50 mm. diametru, cu
capac dublu, toc guiloșat ori gra-
vat, 3 capace de argint, 5 rubine,
sorte tari, I. fină „Transilvanien”
15 rubine, fl. 12.50.

Nr. 7.
Orologiu cilindru-rem. de
argint, luciu ori gravat, în formă
ovală, arătător de secunde, cu
placă de cifre albă, emailată,
I. calitate, fl. 4.50, cu capac
dublu fl. 5.50. Lanțuri de mik-
ke cu compas ori chieșă 30, 40,
50, 60 cr.

[280] 20—24

Prospecte bogat ilustrate gratis și franco. Spedări cu rambursă ori pe lângă trimiterea înainte a prețului. Marce postale din toate țările în plată.

Cărți didactice.

Alamescu, Istoria limbii și literaturii rom.	cor. 3.50
Barcianu Dr. D. P., Gramatica germ. teor.-pract.	2.80
— Dicționar rom.-germ. broș. cor. 6.—, legat germ.-rom.	7.60
Brânzeu N., Școlile din Blaj, studiu istor. Butulescu N. M., Religie și știință, încercare critică	7.60, 2.—
Butureanu H., Manual de arheologie și biblică Cipariu T., Gramatica limbii rom. P. II. sintetica	4.—, 4.—
— Despre limba română Densușianu A., Istoria limbii și literaturii rom. Dobrogean Ghera, Literatură și știință 2 vol. a Lapadat D., Exercițiile de stil în școala popor. Lauran, Creștinul gr.-catolic deprins în legea sa Lazariu I., Istoria literaturii rom., în usul tiner. sud.	4.—, 4.50, 5.—, 30.—, 2.40, 2.—
— Elemente de Poetica rom., în usul tiner. gimn.	1.20
Măndrescu I. C., Elemente ungurești în limba română Munteanu G. I., Opurile lui Caiu Corn. Tacit, traducere	3.—, 1.60
Ollănescu D. C., Ode, Epode, Carmen saeculare lui Q. Horatius Flaccus, traducțiune în versuri, vol. I.	6.—
— Ad Pisones (ars poetica) lui Q. Horatius Flaccus, traducțiune în versuri, P. I. Patriciu Gr., Didactica generală cu privire la învățăm. școlii primare	2.—, 1.50
Petri B., Scriptologia sau modul de a învăța cetitul scriind	1.60
— Sistemul metric, manual pentru învățători Pipos Dr. P., Didactica pentru elevii institutelor pedag.	1.60, 4.—
— Istoria pedagogiei	3.—
— Metodica școlii popor. pentru elevii inst. pedag.	3.—
— Psihologia pentru instit. pedag. și școlile medii	2.—
Poni P., Elemente de fizică cu figuri în text Popescu I., Computul în școala pop., manual pentru învățători	2.—, 2.40
— Pedagogia psihologică și etică	4.—
— Psihologia empirică sau știința despre suflet Popovici-Conta C., Științe istorice și morale sau încercări asupra stării noastre sociale Raicu T., Studii literare, Chestiuni liter-istorice, filosof. și artistice	4.—, 2.75, 1.50
Rozek I., Crestomatia scurtă din poezii latini, cu note	—, 60

Pentru școlile populare

avem cele în Sibiu, Brașov și Blaj apărute, însemnez numai:

Antia carte de lectură de I. Popescu, reviz. de Dr. Span, legat	cor. —, 40
Carte de citire II. prelucrate de Dr. Span legat III.	—, 60, 1.20
Istoriore biblice de Dr. P. Barbu, Geografia Ungariei de Dr. N. Pop, rev. de N. Pilișca cu charta	—, 30, —, 50
Istoria Ungariei de Dr. N. Pop, cu multe ilustrațiuni	—, 40
Aritmetica de F. E. Lurtz: Partea I. pentru anul I și II, II. numerii dela 1—10.000	—, 40, —, 70
— III. Frațiunile com. și decimale	1.—
— IV. Regula de trei, calcul procentelor etc.	1.80
Fizica de Făgărășan cu multe ilustrațiuni în text	—, 60
Datorințe și drepturi, constituțiunea civ. și bis. de Dr. G. Pop	—, 40
Economia câmpului și grădinăritul de G. Moian cu ilustr.	—, 50
Inițiere, adică poezii naționale din cei mai buoi scriitori rom.	—, 60
Caiete de scris — după tarife separate.	

Mapele de părete

Kogutowicz M., A magyar korona országainak iskolai fali térképe (Mapa Ungariei) tras pe pânză,	cor. 11.50
— Europa iskolai fali térképe (Mapa Europei) t as pe pânză,	12.—
— Az osztr.-magy. monarchia iskolai fali tér- képe (Mapa Austro-Ungariei) tras pe pânză	11.50
— Pentru școlile din Europa după Kozen, trad. de I. Mol- dovan, tras pe pânză cor. 11.—	11.—
— Bucovina prin ordi- n. min. ditto Viena 24 Jan. 1896 nr. 1096 adănie, car pentru cele din Ungaria optie.	—
Semilogorile, charta globului pă- mântesc, tras pe pânză cor. 9.—	9.—
— Palestina și țările santei scripturi traș pe pânză cor. 6.—	6.—

— Celor- ce cumpără un număr mai mare de esem- plare, cu deosebire librarilor și peste tot vênză- torilor, se dă rabatul cuvenit.

Se află de vênzare în librăria W. Krafft, Sibiu.

Cuprinsul oel mai bogat și mai valoros.

Eminentă revistă pentru politică, literatură, știință și artă:

Noua Revistă Română

ce apare la București (România)

sub direcția distinsului literat prof. univ. C. Rădulescu-Motru

se abonează și se vinde

cu numeri singuratici a 1 coroană la administrația ziarului „Tribuna”.

→ Apare de două-ori pe lună. ←

Prețul abonamentului pe un an 24 lei, pe trei luni 6 lei.

Redacția și administrația la București, Pasagiul-român 20

Cu oala orărea celor mai distinși literați.

Din editura „Tipografiei”, societate pe acțiuni în Sibiu. Biblioteca populară a „Tribunei”.

1. Pădureanca. Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar 80 bani.	24. Strigoica. Din fantasiile lui Nicolae Gogo. Un exemplar 40 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 10 bani.	25. Drama mamei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 20 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 bani.	26. Taina unei vieți. De Björnsterne Björnson. Un exemplar 12 bani.
4. Pipăruș Pătru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.	27. Vecinii. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 40 bani.
5. Păcală și Tândăia. Anecdote de Silvestru Mol- dovan. Un exemplar 8 bani.	28. Păcală în estul lui. Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 20 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culegător tipograf. Un exemplar 80 bani.	29. Scărciutul. Comedie de Molière. Un exemplar 60 bani.
7. Tain bogăni. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 16 bani.	30. Lumea prăstilor. Poveste de Silvestru Mol- dovan. Un exemplar 10 bani.
8. Colăcăritul. Obiceiurile țeranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 bani.	31. Nucul-împărat. Poveste din popor de „Mărgineanu”. Un exemplar 24 bani.
9. Fiea a nouă mame. Poveste de Silvestru Mol- dovan. Un exemplar 28 bani.	32. Dina-împăratăca și peana ei aleasă. Poveste din popor de „Mărgineanu”. Un exemplar 24 bani.
10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Mol- dovan. Un exemplar 8 bani.	33. Fieșor. Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 10 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 16 bani.	34. Spies de aur. Calasa de daacă lui Ioan F. La- zar. Un exemplar 20 bani.
12. Îndrăgălețul. Poveste de Silvestru Moldevan. Un exemplar 16 bani.	35. Un idil în Rosemi. Novela de Bret Harte. Un exemplar 16 bani.
13. Răstăm de mamă. Legendă populară din giu- rul Născăduului. De George Coșbuc. Un exem- plar 12 bani.	36. Baba iadului. Poveste în versuri de Ioan Meș- ta. Un exemplar 16 bani.
14. Bunica de Rejona Născăcov, tradusă din limba boacă de prof. Dr. Urban Iarnik. Un exem- plar 80 bani.	37. Prințesa formăcată. Poveste în versuri de P. Poni. Un exemplar 20 bani.
15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 10 bani.	38. Dina Mărgărelelor. Poveste în versuri de Ioan Meș- ta. Un exemplar 24 bani.
16. Din bătrâni. Ghiduri, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 16 bani.	39. Doi copii. Poveste de Ioan Meșta. Un exem- plar 20 bani.
17. Pe pământul Trăncăului de George Coșbuc. Un exemplar 16 bani.	40. O partidă în patru. De Antoniu Ghisăa sori. Un exemplar 24 bani.
18. Caldărușa cu trei picioare. Poveste franco- aacă de Eleonora Tănăsescu, după A. Ge- nevray. Un exemplar 16 bani.	41. Posacul bun de inimă. Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradusă de domănișorul Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 40 bani.
19. Cămpăna. Poveste de I. T. Mera. Un exem- plar 16 bani.	42. Crotitorul și cei trei feciori. Poveste de Ioan Meșta. Un exemplar 80 bani.
20. Un peștor îndrăgăleț. Novela de Björnsterne Björnson (1858). Un exemplar 8 bani.	43. Mica Vadetiș. De George Sand. Un exem- plar 60 bani.
21. Prietenul meu Vântură-Teară. Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 16 bani.	44. Rusălin păcurarul. Poveste de Nicolae Trim- bițoiu. Un exemplar 44 bani.
22. Scăpăratărea. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 8 bani.	45. Roma invinsă. Tragedie în 5 acte de Alexandru Ponișchi. Tradusă de I. L. Caragiale. Un exem- plar 40 bani.
23. Fata Craiului din cetini. De George Coșbu- r. Un exemplar 8 bani.	46. Clara Millic. Novela de I. Turghenev. Tradu- cere din limba rusă de Elena Hedeș. Un exem- plar 20 bani.
	47. O aută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 16 bani.
	48. Poezii populare. Cântece bătrânești. Din cule- gerile lui I. Pop Petegauul. Un exemplar 20 bani.

Celor- ce cumpără un număr mai mare de esem- plare, cu deosebire librarilor și peste tot vênză- torilor, se dă rabatul cuvenit.

Se află de vênzare în librăria W. Krafft în Sibiu.